

Η Ιερότητα και ωραιότητα της Δημιουργίας για

τη

/ Θε

Ορθόδοξη

Θεολογία και φυσικό περιβάλλον

Ως εκ παραδόσεως υπέρτατο σύμβολο και δήλωση πίστεως, το «Πιστεύω» της Ορθόδοξης Εκκλησίας ομολογεί «Ένα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γής, ορατών τε πάντων και αοράτων». Η Ορθόδοξη Χριστιανική οπτική του φυσικού περιβάλλοντος απορρέει από την θεμελιώδη πεποίθηση ότι ο κόσμος έχει δημιουργηθεί από έναν αγαπώντα Θεό. Η Αγία Γραφή δηλώνει στο βιβλίο της Γενέσεως, ότι «είδεν ο Θεός τα πάντα, όσα εποίησεν, και ιδού καλά λίαν» (1, 31). Σύμπας ο κόσμος λοιπόν περιέχει τα σπέρματα και τα ίχνη ενός ζώντος Θεού. Επιπλέον, η υλική και φυσική δημιουργία παραχωρήθηκε στην ανθρωπότητα ως δωρεά, με την εντολή «εργάζεσθαι και φυλάττειν αυτήν». (Γεν. 2,15). Αν η γη είναι ιερή, τότε και η σχέση μας με το φυσικό περιβάλλον είναι μυστική η μυστηριακή, περιέχει δηλαδή τα σπέρματα και τα ίχνη του Θεού. Η αμαρτία του Αδάμ συνίσταται κατά πολλές έννοιες στην άρνησή του να δεχθεί τον κόσμο ως δώρο συνάντησης και κοινωνίας με τον Θεό και την υπόλοιπη Κτίση. Η

Επιστολή του αποστόλου Παύλου προς Ρωμαίους αναδεικνύει τις συνέπειες της αμαρτίας, το γεγονός δηλαδή ότι «πάσα η κτίσις συστενάζει και συνωδίνει άχρι του νυν» και «η αποκαταδοκία της κτίσεως την αποκάλυψιν των υϊών του Θεού απεκδέχεται» (Ρωμ. 8, 22,19). [\(περισσότερα...\)](#)